

Като ся испълни тойзи святъ обрядъ, заклѣвши ся ще се прекръсти три пъти и ще целуне честниятъ кръстъ и святое Благовѣщование, а свидѣтелитѣ на клѣтвата му, ще го поздравятъ братски и ще го причислятъ въ Народните Бѫлгарски чети.

1867, Голѣмъ Сѣчку, 1-ї

Ето и прокламацията, която е била напечатана и раздадена на турски и бѫлгарски: —

КЪМЪ БЪЛГАРСКИЙ НАРОДЪ.

Бѫлгарине! Сичко основа което бѣше най свято, най мило и драго натвоя злощастенъ родъ, днесъ е съвършено осквернено потъжкано, поразено. Твоята свята вѣра страда, съ твоето щастие бѣсній Паша се располага съ твоята честь и отъ сурова сила се гази, въ твоята кѫща усойна змия отровя домородието ти, дѣцата ти; много чада ти вечъ зарази съ смъртносното си дыхание заразяющитѣ души, бѣснѣ това чудовище, като нийде на свѣта. — Охъ! ти горко осѣщашъ това, тѣжниятъ Бѫлгарине! но пакъ твоите сѫлзи, твоите тѣжби, твоите молби, никакъ ти не помогатъ, защото сѫ глухи за твоите неисказани тамъ теглила, дѣто бы могли да поправятъ твоята сѫдба. Горчивиятъ опитъ та учи, щото на нищо да се не надѣваашъ отъ султанитѣ, и тѣхните лжжливи съвѣтници.

Сѣки народъ, заслужва сѫбата, която сподѣля. Само робътъ са оставя доброволно на своята сѫдба. Покажете, о Бѫлгари! че не сте сътворени само да робувате, покажете, че сте достойни синове на вашите славни бащи, покажете, че въ вашиятъ жили има още по нѣкоя капчица отъ Крумовий и Симеоновий народъ!

Станете, братия Бѫлгари! хванете кой ножови, сопи и отмѣстете си и избавете ся отъ срамното робство.

Обѣгнете са само въ себе си, и въ вашата сила, седемъ милиона народъ сте, портата е растрѣперена, слаба, умаломощена, вашиятъ братя които страдаятъ съ васъ толкозъ вѣкове, ще ви помогнатъ да смажите на клѣтата змия клѣтата глава. Все-